

Women and Profanity Rap Music Consumption (A Qualitative Research about the Semantic Implications of Tehran Girls)

Fatemeh Yamini¹ | Talie Khademian² | Hossein Dehqan³

1. PhD Candidate of Cultural Sociology, Department of Sociology, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: zohreh.yamini98@gmail.com
2. Corresponding Author, Associate Professor Department of Sociology, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: sonia_khademian@yahoo.com
3. Assistant Professor, Department of Sociology, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: dehqan.azad@gmail.com

Article Info

Article type:

Research Article

Article history:

Received: 27 June 2023

Received in revised form: 26 July 2023

Accepted: 11 June 2024

Published online: 5 August 2024

Keywords:

Fan Girls,

Music Industry,

Nihilism,

Profanity,

Tataloo.

ABSTRACT

Profanity, as the most obvious feature of popular rap music, changes the socio-linguistic indicators in the literature of people in society. The purpose of this research is to discover and investigate the mental and semantic implications of Tataloo fan girls from listening to his profanity songs, which was carried out with the qualitative method and grounded theory technique and the use of in-depth semi-structured interviews with 25 Tataloo fans. The samples were selected based on the purposeful snowball sampling. Interviews were stopped when theoretical saturation was reached. The paradigm model resulting from the interpretation of the opinions of female fans shows that acceptability of profanity songs) in connection with a set of causal conditions (social and cultural background - special situations - homophobia - attractiveness of the artist's lived experience - not getting permission and rejection from society - family background of the singer), background conditions (poverty-unemployment-isolation-lack of entertainment), intervening conditions (dominance of music industry-peer group) become meaningful. Girls justify profanity in street music by using strategies (the normality of profanity in rap style - the pleasantness of profanity) which is one of its consequences (draining energy - creating a discourse of profanity - normalization of profanity to people around - tendency towards nihilism).The fans consider themselves and the singer to be rejected from the society and victims of oppression and discrimination, and because they lack the power to act against discrimination, they are like helpless and weak people who are only able to express their anger by profanity.

Cite this article: Yamini, F., Khademian, T., & Dehqan, H. (2024). Women and Profanity Rap Music Consumption (A Qualitative Research about the Semantic Implications of Tehran Girls). *Woman in Culture and Art*, 16(2), 173-195. DOI: <http://doi.org/10.22059/jwica.2023.361010.1929>

© The Author(s).

DOI: <http://doi.org/10.22059/jwica.2023.361010.1929>

Publisher: The University of Tehran Press.

انتشارات دانشگاه تهران

زن در فرهنگ و هنر

زنان و مصرف موسیقی رپ ناسزاگو (پژوهشی کیفی درباره دلالت‌های معنایی دختران شهر تهران)

فاطمه یمینی^۱ | طلعه خادمیان^۲ | حسین دهقان^۳۱. دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی فرهنگی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: zohreh.yamini98@gmail.com۲. نویسنده مسؤل، دانشیار گروه جامعه‌شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: sonia_khademian@yahoo.com۳. استادیار گروه جامعه‌شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: dehqan.azad@gmail.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	ناسزاگویی به عنوان بارزترین ویژگی موسیقی عامه‌پسند رپ، شاخص‌های زبانی اجتماعی را در ادبیات افراد جامعه تغییر می‌دهد. هدف این پژوهش کشف و بررسی دلالت‌های ذهنی و معنایی دختران هوادار تلو از گوش دادن به آهنگ‌های ناسزاگویی اوست که با روش کیفی و تکنیک نظریه زمینه‌ای و استفاده از مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساخت یافته با ۲۵ نفر از طرفداران تلو (تلتیتی‌ها) انجام گرفته است. نمونه‌ها براساس نمونه‌گیری گلوله‌برفی انتخاب شدند. مصاحبه‌ها با رسیدن به اشباع نظری متوقف شد. مدل پارادایمی حاصل از تفسیر نظرات دختران هوادار نشان می‌دهد مقبولیت آهنگ‌های ناسزاگو در ارتباط با مجموعه‌ای از شرایط علی (بستر اجتماعی-فرهنگی، موقعیت‌های خاص، همذات‌پنداری، جذابیت تجربه زیسته هنرمند، مجوزنگرفتن و طردشدن از جامعه، پیشینه خانوادگی خواننده)، شرایط زمینه‌ای (فقر، بیکاری، انزوا، نداشتن سرگرمی) و شرایط مداخله‌گر (سلطه صنعت موسیقی، گروه همسالان) معنا می‌یابد. دختران با بهره‌گیری از راهبردهای عادی بودن ناسزا در سبک رپ و دلنشین بودن ناسزا، ناسزاگویی در موسیقی خیابانی را توجیه می‌کنند که از پیامدهای آن تخلیه انرژی، ایجاد گفت‌وگو ناسزاگویی در ادبیات جامعه، عادی شدن ناسزاگویی به اطرافیان، تشدید ناسزاگویی در آهنگ‌های جدید و گرایش به نیهیلیسم است. هواداران، خود و خواننده را طردشده از جامعه و قربانی ظلم و تبعیض احساس می‌کنند و به دلیل اینکه در برابر تبعیض‌ها فاقد قدرت عمل هستند، به افراد درمانده و ضعیفی می‌مانند که صرفاً با ناسزاگویی قادر به ابراز خشمشان هستند.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۰۶	
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۲/۰۵	
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۵/۰۴	
تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۵/۱۵	
کلیدواژه‌ها:	
تلو، دختران هوادار، صنعت موسیقی، ناسزا، نیهیلیسم.	

استناد: یمینی، فاطمه، خادمیان، طلعه، و دهقان، حسین (۱۴۰۳). زنان و مصرف موسیقی رپ ناسزاگو (پژوهشی کیفی درباره دلالت‌های معنایی دختران شهر تهران).

زن در فرهنگ و هنر، ۱۶ (۲)، ۱۷۳-۱۹۵. DOI: <http://doi.org/10.22059/jwica.2023.361010.1929>DOI: <http://doi.org/10.22059/jwica.2023.361010.1929>

© نویسندگان.

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

۱. مقدمه

رابطه مخاطبان با آهنگ‌ها به وضعیت محلی بستگی دارد. در ایران، ناسزا در نظام فئودالی، مدارس پسرانه، پادگان‌ها و کارگاه‌ها شنیده می‌شد، ولی امروزه به‌طور فزاینده‌ای در محیط‌های دانشجویی و دبیرستان‌های دخترانه نیز به گوش می‌رسد. اگر زمانی زنان مانع بروز ناسزا بودند، امروزه عاملان آن شده‌اند. در آیین زرتشت هم ناسزاگویی بار اخلاقی منفی داشته است. کنش مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان موسیقی رپ، با فضای برساخته و قالب‌ریزی‌شده آموزش و پرورش منطبق نیست. کلیپ‌هایی از همخوانی دختران دانش‌آموز در مدرسه‌ای در تهران و ترانه «نگو نه» تلو در امامزاده‌ای در اصفهان منتشر شد؛ ترانه‌هایی با ناسزاهای نامناسب با سانشان. ابتدا امثال تلو محدود بودند که به خوانندگان زیرزمینی مشهور شدند و رکورد کامنت‌ها در شبکه اجتماعی را شکستند. از اوایل دهه ۱۳۸۰، محتوای ترانه‌ها در ایران ناسزاگو می‌شوند، سایت دیزر^۱ میزان ناسزا در رپ را ۷۱ درصد عنوان می‌کند (Daneshfar, 2018). ناسزاگویی به عادت‌واره^۲ جوانان تبدیل می‌شود. وقتی افراد از شرایط جامعه یا از شخصی عصبانی باشند، ناسزاگویی می‌کنند. ناسزا بسته به زمینه اجتماعی، گاهی نشانه صمیمیت است و زمانی معنای خشونت می‌دهد. رپ به مدد اینترنت عمومی شده و زیرزمینی بودن و عدم نظارت، ناسزاگویی را آسان‌تر کرده است. «از اصلی‌ترین مضامین تلو، فحاشی است که بیشتر آن‌ها محتوای جنسی دارند. تلو علاوه بر اشاعه ناسزا، هوادارانش را نیز به ناسزاگویی تشویق می‌کند. حتی ملاک آوردن یک فرد در لایو، شدت ناسزاگویی بوده است» (Bicharanlou & Mohammadi, 2021). تلتیتی، آلبومی از تلو و عنوانی است که هوادارانش با آن شناخته می‌شوند. چرا وقتی که تلو علیه دختران ناسزا می‌گوید، همچنان مشتاقانه به آهنگ‌هایش گوش می‌دهند؟ ناسزاگویی نه تنها محبوبیت او را نزد دختران کاهش نداده، بلکه با عبارت «سلطان عاشقتم» به او ابراز علاقه می‌کنند.

۲. پیشینه پژوهش

اگر رپ را به سه نوع اجتماعی، گنگ و عاشقانه تقسیم کنیم (Khademi, 2009: 29)، در تحقیق‌های داخلی، ناسزاها عاشقانه یا مردانه هستند. با اینکه بسیاری از مخاطبان رپ دختران هستند، محبوبیت ترانه‌های رپ ناسزاگو در بین آنان بررسی نشده است. ناسزاگویی، مفهومی

1. Deezer
2. habitus

جامعه‌شناسی و فرهنگی است که با شرایط اجتماعی و فرهنگ بومی بر ساخته می‌شود. با این حال، تحقیقات انجام گرفته در ایران به‌طور اختصاصی به ناسزاگویی تتلو نپرداخته‌اند.

۱-۲. پیشینه نظری

استفاده مؤدبانه از زبان را فرهنگ و موقعیت‌های خاص تعیین می‌کند. براساس تحقیقات، بسته به زمینه، مردان بیش از زنان برای تأکید مردانگی، ناسزا می‌گویند. اما جوان‌ترها از جنسیت‌های مختلف، به یک اندازه فحش می‌دهند. گاهی ناسزاگویی عملی مقاومتی است، اما لزوماً معنای توهین‌آمیز ندارد. ناسزاگویی دو کارکرد اجتماعی دارد: اول، آزادسازی فیزیولوژیک انرژی، روشی برای ابراز پرخاشگری. دوم، تعلق به فرهنگ‌ها و خرده‌فرهنگ‌های خاص. از تابو بودن کلمات، با استفاده مکرر کاسته می‌شود (Zevallos, 2018). رپ، در گفتمان‌های حقوقی، اجتماعی و فمینیستی، منبع انتقال نگرش‌های ضداجتماعی است (Khan, 2022). سانسور اشعار، علاوه بر آزادی بیان، آزادی افکار و احساسات را از بین می‌برد. اشعار، شست‌وشوی مغزی نمی‌کند، بلکه دنیای اطرافشان موجب فحاشی می‌شود (Kreten, 2022). طی ده سال، ۷۶ درصد ناسزاها در بیلبوردهای آمریکا «رپ» بود (Moloney & Sylva, 2020). بدون توجه به تجربه زیسته رپرها، خیلی ساده‌انگارانه است که رفتارشان را انحرافی تلقی کنیم. جامعه آمریکا به‌خاطر تمام اعتراضاتش به رپ، نتوانسته نقش خود را در ایجاد این هنر نسبتاً جدید تصدیق کند (Scott & Richardson, 2002). جدیدترین سبک رپ، «گنگستایی» با اشعار جنسیت‌گرا، زن‌ستیزانه و تصویر خشونت‌آمیز، شهرت جهانی یافته است. به باور محققان، زن‌ستیزی، پوچ‌گرایی، فحاشی و ناامیدی، این موسیقی را از ریشه‌های خود دور کرده است. رپ گنگستایی، به تجارب زیسته رپرها مربوط می‌شود که با بیان موسیقایی «محلله‌گرایی»، از اشکال قبلی رپ که از نظر اجتماعی و سیاسی آگاهی‌بخش توصیف می‌شدند، فاصله گرفته است. «کد خیابان»، خشونت را پاسخگو و هنجاری می‌شناسد و با گفتمانی ظریف، به سازمان‌دهی، هویت‌سازی و رفتار خشونت‌آمیز کمک می‌کند (Kubrin, 2005). خشونت در رپ در واکنش به تأثیر متقابل شرایط پیچیده اجتماعی مانند افزایش خشونت جوانان در دهه ۱۹۸۰ و تغییر رویه‌های تجاری در صنعت موسیقی افزایش یافته است (Herd, 2009). اشعار رپ، بازتابی از فرهنگ مخالف و سازنده هویت اجتماعی خشونت‌آمیز است (Rachl, 2010). امروزه رپ به حمایت از نیهیلیسم شهرت دارد (Byrne et al., 2020). مطالعات اخیر، استفاده نگران‌کننده از اشعار رپ در محاکمات جنایی را روشن کرده است (Stoia et al., 2017). ناسزاگویی و خشونت رسانه‌ای، به بروز پرخاشگری منجر می‌شود (Anderson et al., 2003). عواطف خودخواهانه نیز به پرخاشگری می‌انجامد. در مقابل،

عواطف اجتماعی تعاونی، بر همکاری اجتماعی می‌افزاید. شاید افراد به ناسزاگویی با ناسزاگویی تلافی‌جویانه پاسخ دهند، یا سکوت منطقی و دوری از درگیری را انتخاب کنند. ناسزاگویی، از درگیری‌های قومی مرگبار تا مشاجرات میان سیاستمداران قدرتمند و گفت‌وگوی تصادفی بدخواهانه را شامل می‌شود، با رویدادهای منفی افزایش می‌یابد و با رویدادهای مثبت مهار می‌شود (Hamilton, 2012). ناسزاگویی رویکردی زیستی، روان‌شناختی و اجتماعی دارد. در بعد زیستی و روان‌شناختی موجب کاهش استرس و خشم افراد، در بعد اجتماعی موجب کسب اعتبار و درنهایت، موجب بهبود جایگاه فرد در گروه می‌شود (Zamiri et al., 2018).

۲-۲. پیشینه تجربی

پژوهش‌های انجام‌شده در داخل و خارج را می‌توان به سه دسته تقسیم‌بندی کرد:

۱. پژوهش‌هایی که به ناسزاگویی پرداخته‌اند. ضمیری و همکاران (۱۳۹۶) در مقاله‌ای دریافتند بین سن، پایگاه اقتصادی اجتماعی، اعتماد اجتماعی، سرمایه فرهنگی پاسخگویان و میزان ناسزاگویی در گفتار همبستگی معناداری وجود دارد. کریمی (۱۳۹۰) خشونت کلامی را از دیدگاه معلمان و دانش‌آموزان بررسی کرده است.
۲. پژوهش‌هایی که اغلب تحلیل محتوای آهنگ‌های رپ را انجام داده‌اند (بیچرانلو و محمدی، ۱۴۰۰؛ راغب و ایقانی، ۱۴۰۰؛ راودراد و فائق، ۱۳۹۵؛ عنایت و همکاران، ۱۳۹۴؛ کوثری و مولایی، ۱۳۹۱؛ خادمیان و سلیمانی فاخر، ۱۳۹۵؛ خادمی، ۱۳۸۸). در پژوهشی صمیم و کیا (۱۳۹۵) به مصاحبه با پررها پرداختند و بررسی تأثیر آهنگ‌های ناسزاگوی تتلو بر هواداران مشاهده نشد.
۳. پژوهش‌هایی که ناسزاگویی را حاشیه‌ای بررسی کرده‌اند: صادقی و نیکدل (۱۳۹۴)، خادمیان و سلیمانی (۱۳۹۵).

۳. روش‌شناسی پژوهش

به جهت نوآوری موضوع، رویکردی اکتشافی برای کشف ابعاد ناشناخته پدیده ضروری بود و روش کیفی و نظریه زمینه‌ای مناسب‌تر به نظر می‌رسید. کشف دلالت‌های ذهنی و معنایی دختران، مستلزم دستیابی به اطلاعات دست‌اولی از تجارب آنان بود. در این پژوهش به کمک مصاحبه نیمه‌ساخت یافته، معانی ذهنی کنشگران از دیدگاه خودشان استخراج شد. داده‌های حاصل از نظریه زمینه‌ای به شکل‌گیری نظریه منجر می‌شود «که تعامل عوامل پدیدآورنده در قالب مدل پارادایمی تبیین می‌شود. روش مورد استفاده رویه استراوس و کوربین است» (Mirzaei, 2020). با نمونه‌گیری هدفمند، با ۲۵ دختر تبلیغی ۱۶ تا ۳۱ ساله شهر تهران به روش گلوله‌برفی مصاحبه شد. ابتدا محقق با چند مطلع،

مصاحبه را آغاز کرد و سپس هریک دیگری را معرفی کرد و مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. «از نمونه‌گیری نظری که ناظر بر گردآوری داده‌ها برای نظریه‌پردازی است، استفاده شد» (Mirzaei, 2020: 539). کدگذاری در سه مرحله باز، محوری و گزینشی انجام گرفت. ابتدا مفهوم‌سازی و سپس مقوله‌بندی انجام پذیرفت و در مرحله بعد به ارتباط بین مقوله‌ها یا ساختن مقوله‌های جدید پرداخته شد. قابلیت اعتماد^۱ یافته‌ها با مشارکت طولانی و مشاهده میدانی، زاویه‌بندی داده‌ای^۲، بررسی استادان و توصیف غنی یافته‌ها تأیید شد. در زاویه‌بندی داده‌ای، افراد از مناطق مختلف شهر تهران انتخاب شدند تا داده‌های متفاوتی ارائه دهند. همچنین از زاویه‌بندی تحلیلی با پژوهشگر^۳ بهره‌گیری شد. بازبینی تحلیل یافته‌ها توسط استادان متخصص نظریه و روش، انجام گرفت تا احتمال سوگیری تک پژوهشگر به صفر برسد. اتکاپذیری^۴ یافته‌ها با مکتوب کردن دقیق مصاحبه‌ها حاصل شد. برای تأمین انتقال‌پذیری^۵ یا قابلیت تعمیم نتایج به سایر خوانندگان و محیط‌های مشابه، نتایج در اختیار کارشناسان و اعضای هیئت‌علمی قرار گرفت تا انتقال‌پذیری و تناسب آن نیز بررسی شود.

۴. یافته‌های پژوهشی

نتایج تحلیل داده‌ها با استفاده از مراحل کدگذاری ارائه شدند. در کدگذاری باز، جدول شرح‌واره شکل گرفت. در کدگذاری محوری، با حذف مفاهیم غیرمرتبط و ادغام مفاهیم، مقوله‌ها استخراج شدند و در تحلیل نهایی و ارائه مدل پارادایمی استفاده شد. در کدگذاری گزینشی، مقوله‌ها به صورت منطقی در کنار هم قرار گرفتند و روابط منطقی بین آن‌ها و مقوله هسته کشف شد.

جدول ۱. کدگذاری باز، محوری و گزینشی داده‌ها

مقوله‌ها	مفاهیم	نوع مقوله
بستر اجتماعی-فرهنگی	اعتقاد به نامناسب بودن محل تولد جغرافیایی خواننده	شرایط علی
	ناسزاگویی خواننده با زبان رایج جوانان امروزی	
	تشدید ناسزاگویی متأثر از شرایط جامعه در آهنگ‌های جدید	
موقعیت‌های خاص	احتمال ناسزاگویی به والدین در اثر فشار و ناراحتی	
همذات‌پنداری	همذات‌پنداری مخاطب با خواننده	
	همذات‌پنداری و انتقال احساس به مخاطب	

1. Credibility
2. Data Triangulation
3. Investigator Triangulation
4. Dependability
5. Transformability

مقوله‌ها	مفاهیم	نوع مقوله
جذابیت تجربه زیسته هنرمند	آهنگ‌های ناشی از تجربه زیسته خواننده	
	جذابیت تجربه زیسته هنرمند به همراه انتقاد از طرح مسائل خصوصی افراد در فضای مجازی	
	کنجکاوی درباره تجربه زیسته خواننده	
مجوزنگرفتن و طردشدن از جامعه	فشارهای ساختاری جامعه بر خواننده	
	ناکامی در گرفتن مجوز خوانندگی و مهاجرت	
	مشکل ممنوعیت هنر خواننده در کشورش	
پیشینه خانوادگی	توجیه بی‌احترامی خواننده به مادرش	
	انتقاد از بی‌توجهی والدین به شرایط فرزندآوری	
	نارضایتی خواننده از محیط شغلی مادرش	
فقر	مشکلات اقتصادی خانواده‌ها	شرایط زمینه‌ای
	شاغل شدن هوادار به خاطر مشکلات اقتصادی	
	نامیدی دختران از داشتن شغل، مسکن و زندگی مستقل	
انزوا	انزواطلبی و گذشتن از علائق شخصی	
نداشتن سرگرمی	گران بودن کوچک‌ترین تفریح	
	نبودن جایی برای تخلیه هیجانات	
سلطه صنعت موسیقی	بازاریابی قوی خواننده	شرایط مداخله‌گر
	ماندگاری خواننده در اوج	
	دلشین بودن ناسزاگویی خواننده	
گروه همسالان	هنجاردانستن آهنگ ناسزا در گروه همسالان	
	گوش ندادن به آهنگ ناسزا در محیط شغلی و مختلط	
	گوش ندادن به آهنگ ناسزاگو در محیط خانواده	
	همخوانی آهنگ‌های ناسزاگو با دوستان	
مقبولیت آهنگ‌های ناسزاگو	تنهایی گوش دادن به آهنگ ناسزا	مقبوله هسته
	توجیه ناسزاگویی خواننده در آهنگ‌ها	
تشدید گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا	محبوبیت آهنگ‌های خواننده فارغ از ناسزا	پیامدها
	گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا در حضور جنس مخالف	
	گوش دادن به آهنگ ناسزا در حضور مادر	
	ناسزاگویی خواننده به همه افراد	
	استفاده مکرر از ناسزا و تابونبودن آن	
	ناسزابودن ۹۰ درصد آهنگ‌های خواننده	
	ناسزاگویی متأثر از پیشینه زندگی برای جلب توجه و تخلیه روانی	
ناسزاگویی خواننده پس از شکست عشقی		
تشدید شکاف نسلی	شکاف بین نسلی	
	تشدید شکاف بین نسلی با ناسزاگویی	

مقاله‌ها	مفاهیم	نوع مقاله
ایجاد گفتمان ناسزاگویی در ادبیات جامعه	تأیید ناسزاگویی خواننده	راهنما
	عادی‌انگاری ناسزاگویی در این زمانه	
تغییر شاخص‌های زبانی اجتماعی	ناسزاگویی خواننده به خود، خانواده؛ و طرفدارانش	
تثلیتی شدن	علاقه به خواننده	
	جذابیت آزارنرساندن خواننده به حیوانات	
	ستایش گیاه‌خواربودن، ورزش کردن و آموزه‌های خواننده	
	اولویت گوش‌دادن به آهنگ‌های تتلو	
	دفاع کردن تثلیتی‌ها از افراد مورد علاقه‌شان	
	باور تثلیتی‌ها به کارما	
	ستایش تمام ویژگی‌های تثلیتی‌ها	
اعلام رضایت شدید از تثلیتی بودن	علاقه‌مند به موسیقی و متن آهنگ‌های خواننده	
	اظهار رضایت از تثلیتی بودن	
گرایش به نبهیلیسم	افسردگی و تمایل به خودکشی	
طرفداری افراطی / هیجان هواداران	باور به پاک‌بودن دل خواننده و شفافیت رفتارهای او	
	هیجان عاشقانه هواداران تتلو در کنسرت	
	محدودیت سنی نداشتن کنسرت	
	بی‌نظمی در برگزاری کنسرت	
عادی‌شدن ناسزاگویی به اطرافیان	ناسزاگویی خواننده به دختران، مادر، خواهر و اطرافیان	
تشدید ناسزاگویی در آهنگ‌های جدید	تشدید ناسزاگویی ناشی از رخدادهای محیطی در گذر زمان	
عادی‌بودن ناسزا در سبک رپ	عادی‌انگاری ناسزاگویی خواننده در سبک شکست عشقی	
	عادی‌انگاری ناسزاگویی در موسیقی رپ	
ادبیات جوانان نیم‌قرن اخیر	هنجاربودن اصطلاحات موسیقی رپ (ناسزاگویی) در بین جوانان	
	تفاوت ادبیات ناسزاگویی جوانان دهه‌های نیم‌قرن اخیر	
توجه ناسزاگویی در موسیقی خیابانی	جذابیت صداقت و طرز بیان خواننده	
	جانبقتادن صحبت‌های خواننده در ایران	
	توجه ناسزاگویی خواننده در مقایسه با خواننده مشابه خارجی	
	توجه ناسزاگویی در موسیقی خیابانی	
سانسور ناسزا به‌مثابه بی‌معنی‌سازی آهنگ	جذابیت بیشتر آهنگ‌های پر ناسزا	
	انتقاد از بی‌معنی‌شدن متن با اعمال سانسور ناسزا	
دلنشین‌بودن ناسزا	دلنشین‌بودن ناسزاگویی خواننده	
	جذابیت آهنگ‌های شاد پر ناسزا	
رسانه‌ای کردن ناسزا	انتقاد از پخش روابط خصوصی و ناسزاگویی خواننده در فضای مجازی	

نوع مقوله	مفاهیم	مقوله‌ها
	نادرست دانستن ناسزاگویی در آهنگ	
	نامناسب بودن محتوای آهنگ‌ها برای خردسالان	
	مخالفت پدر و همراهی مادر با گوش دادن به آهنگ‌های خواننده	کنش والدین
	کنسرت رفتن دختران کم سن به همراه والدین	

۴-۱. شرایط علی

بستر اجتماعی-فرهنگی: تحقیقات، علل خشونت را اجتماعی-ساختاری و موقعیتی می‌دانند (Kubrin, 2005). شرایط فرهنگی-اجتماعی و ساختاری موجب ناسزاگویی می‌شود و محدودیت‌هایی را برای رپر به وجود می‌آورد که پس از ناکامی در اخذ مجوز و مهاجرت منتفی شده و فضا برای ناسزاگویی بیشتر فراهم شده است. محتوای آهنگ‌های رپ به زبان رایج جوانان نزدیک است و نیز در جامعه‌ای که مردانگی هژمونیک محلی حکم فرما است، ناسزاگویی به دختران تعجبی ندارد. مشارکت‌کننده ۶: «شرایط الان می‌طلبه که فحش‌ها رو داشته باشه. نمی‌تونم انکارش کنم» (۲۷ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۹: «جایی که تتلو به دنیا اومده اشتباه بوده. رپ به زبان جوون‌ها و نو جوون‌ها نزدیک‌تره، چون آسیب‌هایی که جامعه به جوون‌ها و نو جوون‌ها وارد می‌کنه، شدیدتره» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۰: «تو جامعه مردسالار فحش دادن به خانوما واقعاً عجیب نیست» (۲۹ ساله، شاغل).

موقعیت‌های خاص: گاهی ممکن است افراد حرمت والدینشان را هم نادیده بگیرند. مشارکت‌کننده ۹: «بعضی وقت‌ها آدم تو فشاری قرار می‌گیره که حتی به پدر و مادرش هم ممکنه توهین کنه» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۱: «برای همه پیش می‌آد که عصبانی بشن و با فحاشی خودشونو خالی کنن. مختص تتلو نیست» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۵: «وقتی هرچی تلاش می‌کنم، یکی سنگ اندازی و اذیت می‌کنه تا لج آدمو درآره، معلومه که آدم قاطی می‌کنه، فحش می‌ده» (۲۰ ساله، بیکار).

همذات‌پنداری: تتلو احساسش را به تمامی در آهنگ‌هایش منتقل می‌کند که سبب همذات‌پنداری و محبوبیتش می‌شود. مشارکت‌کننده ۱۸: «ما جوون‌ها واسه رسیدن به هر خواسته‌تو ناچیزی باید زور بزنینم. تازه معلوم هم نیست که بتونیم بهش برسیم. کلی خواسته‌های برآورده نشده داریم که تبدیل به حسرت شده» (۲۶ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۹: «علت اینکه تتلو رو دوست دارم اینه که با عشق می‌نویسه و می‌خونه و تو اون حسشو می‌گیری و باهش همذات‌پنداری می‌کنی. جووری شعر می‌خونه که آدم واقعاً احساس همذات‌پنداری می‌کنه، حتی اگه اون اتفاق براش

نیفتاده باشه» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۲۲: «تتلو تو این کشور زندگی کرده، اما همه‌ش به در بسته خورده. وقتی می‌بینم زندگیش خیلی شبیه شرایط زندگیمه، ناخودآگاه یاد خودم می‌افتم» (۲۳ ساله، بیکار).

جذابیت تجربه زیسته هنرمند: هواداران تجارب زیسته خواننده مورد علاقه‌شان را دوست دارند. به نظر آنان رویدادها، روابط و تجارب زندگی شخصی خواننده الهام‌بخش آهنگ‌های او است. مشارکت‌کننده ۴: «می‌گفتش من آهنگ‌هایی که می‌نویسم، اتفاق‌هایی که برای خودم افتاده، مثلاً تو یه رابطه یکی یه حرفی زده و یه تشبیهی به کار برده که من دیدم تشبیه قشنگیه، باحاله، آهنگش کردم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۵: «مخاطبانش دوست دارن از زندگیش بدونن» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۶: «به‌عنوان کسی که مطرحه، دوست دارم بدونم چی شده که این‌جوری شده» (۲۷ ساله، بیکار).

مجوزنگرفتن و پردشدن از جامعه: رپ گاهی «موسیقی گروه‌های به حاشیه رانده‌شده از مردم» به‌شمار می‌رود (Byrne et al., 2020). هواداران، خشم خواننده را به‌دلیل ناکامی در جلب حمایت مسئولان موجه می‌دانند. مشارکت‌کننده ۲: «تحمل فشارها مثل مجوزندان برای آهنگ‌های سیاسی و مذهبی که می‌خوند و تتو زندنش، کلی حرف شنید» (۲۰ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۰: «آدمیه که خیلی تلاش کرد، دولت هم با کاری که تو انتخابات باهاش کرد، خیلی امیدوارش کرد، ولی تهش گذاشتش کنار» (۲۹ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۲۳: «فقط ازش استفاده کردن و آخرش هم بهش مجوز ندادن» (۱۸ ساله، شاغل).

پیشینه خانوادگی خواننده: اصطلاحات و کدهای خیابان محل سکونت خواننده و عصبانیت از خاطرات کودکی، مجالی برای بروز ادبیات فاخر جامعه‌پسند نمی‌دهد و خشونت برساخته از کد خیابان، در قالب ناسزا بروز می‌کند. مشارکت‌کننده ۵: «نمی‌تونیم از همه توقع داشته باشیم اندازه ما مادرشونو دوست داشته باشن. ما تو زندگیش نبودیم» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۷: «همه رو از چشم مامانش می‌بینه، توی عصبانیت ممکنه یه سری چیزها رو هم بهش ببند» (۳۱ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۹: «لازم نیست کسی که از نظر مادی ضعیفه بچه بیاره، با سختی بزرگش کنه، بهش آسیب روحی بزنه، می‌گفتش چرا باید مامانم خونۀ دیگران کار کنه. وقتی کسی می‌خواد خونۀ دیگری کار کنه، ممکنه با مشکلاتی روبه‌رو بشه. به‌هرحال اذیت‌ها هستش، بعضی‌ها ذهن آلوده‌ای دارن» (۱۹ ساله، بیکار).

۴-۲. شرایط زمینه‌ای

فقر: فقر، بیکاری، ازهم‌گسیختگی خانواده و انزوا، به بی‌سازمانی اجتماعی و خشونت کمک می‌کند (Kubrin, 2005). شرایط نامناسب معیشتی و نارضایتی هواداران از وضعیت اقتصادی، زمینه‌گرایش به آهنگ‌های ناسزاگوی خواننده است. مشارکت‌کننده ۴: «همسن و سال‌هام با مرد ۲۰ سال بزرگ‌تر از خودشون در ارتباطن، براشون فیلم می‌فرستن و... ولی من می‌خوام سالم زندگی کنم، برای همین سرکار رفتم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۱: «مردم به نون شبشون محتاجن. با این گرونی‌ها هیچ وسیله‌ای نمی‌شه خرید. خراب بشه تعمیرش هم سخته. زندگی نیست، مرگ تدریجیه» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۸: «خیلی‌ها برا غذا تا کمر تو سطل زباله فرومی‌رن» (۲۶ ساله، بیکار).

بیکاری: بیکاری و ناامیدی از دستیابی به حداقل رفاه مورد انتظار، از زمینه‌های گرایش به آهنگ‌های ناسزاگو است. مشارکت‌کننده ۳: «الان ایران جوریه که آدم اصلاً پیشرفتی نمی‌بینه. مخصوصاً واسه کسانی که می‌خوان مستقل شن، هیچ امیدیه نیست. من وقتی کار درست و حسابی ندارم، حتی فکرم بکنم که بخوام داشته باشم، بخوام یه خونه بگیرم یا یه زندگی مستقل داشته باشم، واقعاً دست نیافتنی» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۱: «تو این جامعه هر چی درس بخونی، زحمت بکشی، بدون پارتی یه شغل معمولی هم گیرت نمی‌آد. لعنت به این زندگی» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۸: «بیکاری حس پوچی بهم می‌ده، تو همه‌آزمون‌های استخدامی شرکت می‌کنم، ولی متأسفانه افراد بی‌سوادی که خیلی خوب می‌شناسمشون، همکلاسیم بودن، بعضی‌هاشون حتی چند جا مشغولن. ولی من تو حسرت یکیش مونده‌م. هر روز که می‌گذره بیشتر انگیزه‌مو از دست می‌دم» (۲۶ ساله، بیکار).

انزوا: مشکل تأمین هزینه‌ها، هواداران را منزوی و از پیگیری علائق، منصرف و زمینه‌گوش دادن به آهنگ‌های ناسزاگو را فراهم کرده است. مشارکت‌کننده ۴: «با دوست‌هام بیرون نمی‌رم، کلاس رانندگی و موسیقی نمی‌رم، از کتاب‌خوندنم گذشته‌م» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۱: «شرایط اقتصادی روابط خانوادگی رو هم محدود کرده، فقط با تلفن و شبکه‌های اجتماعی می‌تونیم از حال هم باخبر بشیم» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۳: «عروسی دعوت بشیم، دغدغه کادو و لباس داریم» (۲۱ ساله، بیکار).

نداشتن سرگرمی: هواداران ناتوان از تأمین هزینه تفریحی و تخلیه تنش‌های روحی، به آهنگ‌های ناسزاگو پناه برده‌اند. مشارکت‌کننده ۹: «وقتی همه چی پولیه نمی‌تونی هیجانتو تخلیه کنی» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۳: «سرگرمی‌ها گرونن. جایی برای تفریح نمی‌مونه» (۲۱)

ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۴: «خانواده نهایت بتونه از پس نیازهای اولیه بریاد. سرگرمی پیشکش» (۱۸ ساله، بیکار).

۳-۴. شرایط مداخله‌گر

سلطه صنعت موسیقی: صنعت موسیقی هنرمندان رپ را وادار به تولید آهنگ‌های جنسی خشن و تهاجمی می‌کند. چنین آلبوم‌هایی فروش بیشتری دارند (Khan, 2022). استعداد ذاتی خواننده به همراه بازاریابی حرفه‌ای صنعت موسیقی، آهنگ‌های ناسزاگو را ترویج می‌کنند. مشارکت‌کننده ۵: «مارکتینگش قویه؛ یعنی جدا از استعداد موسیقیش، بلده همیشه خودشو تو اوج نگه داره. اسپانسر نهایت بتونه یک یا دو سال یکی رو به اوج ببره، بقیه‌ش هنرخودشه» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۸: «سبک فحش‌دارش مورد علاقه‌تره» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۲: «از وقتی از ایران رفته و با اسپانسرها همکاری می‌کنه، آهنگ‌هاش باحال تر شدن، فحش‌هاش هم بیشتر شدن» (۲۵ ساله، شاغل).

گروه همسالان: گروه همسالان و فضای مجازی در نشر و بازنشر و گرایش به آهنگ‌های ناسزاگو نقش مؤثری داشته‌اند؛ به طوری که پاسخگویان با اشتیاق فردی و گروهی به آهنگ‌های ناسزاگو گوش می‌دهند و همخوانی هم می‌کنند. البته برخی از گوش‌دادن در محیط شغلی و حضور جنس مخالف اکراه دارند که با استفاده مکرر، این محدودیت کم‌رنگ‌تر می‌شود. مشارکت‌کننده ۲: «خواهرم از من چهار سال بزرگ‌تره. آهنگ‌هاشو گذاشت، منم خوشم اومد، دنبالش کردم» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۴: «مشکلی با فحش ندارم اگه جمعمون دوستانه باشه. مثلاً خونه یکی از دوست‌هام جمع می‌شیم آهنگ گوش می‌دیم. ولی سر کار، جای گوش‌دادن چنین آهنگ‌هایی نیستش. تأکیدم اینه که جمع دخترونه باشه، اگه توش پسر باشه، ترجیحم اینه که گوش ندم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۸: «جلو خانواده و جنس مخالف گوش نمی‌دم، اما با دوست‌هام همخونی هم می‌کنیم» (۲۴ ساله، بیکار).

۴-۴. مقوله هسته

مقبولیت آهنگ‌های ناسزاگو: ناسزا در رپ اساساً مسئله نیست. مشارکت‌کننده ۲: «از رپ انتظار داریم که توش فحش هم باشه. موسیقی سنتی که نیست. حتی امینم^۱ هم تو آهنگ‌هاش فحش زیاد می‌ده. رپ همه چیزو شفاف می‌گه. ممکنه تلخ باشه اما واقعیته. بی‌انصافیه به خاطر دو تا فحش، کل

آهنگو گوش ندیم» (۲۰ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۱۲: «خودم و دوستانم، طرفدار آهنگ‌های تتلو هستیم. بعضی آهنگ‌هاش انقدر قشنگه که هیچ‌کی نمی‌تونه مثل تتلو اتفاقات و واقعیتو با احساس بیان کنه. حالا فحش هم داره، هوادارهاش مشکلی ندارن. شاید به نظر بزرگترا بد باشه، ولی هوادارهاش اوکی‌ان. به قول خودش فحش باد هواست» (۲۵ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۱۸: «خیلی آهنگ‌هاشو قبول دارم. هر آهنگ جدیدی بده حتماً دانلود می‌کنم. برام مهم نیست که فحش داره یا نه. شاید اگه ما هم جای تتلو انقدر سختی کشیده بودیم، به همه فحش می‌دادیم. طبیعیه» (۲۶ ساله، بیکار).

۴-۵. پیامدها

تشدید گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا: قبح گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا در حضور مادر و دیگران فروریخته و جذابیت آن شدت یافته است. مشارکت کننده ۳: «تفاقیماً ما بعضی از آهنگ‌هاشو به خاطر اینکه زیاد فحش نمی‌ده دوست نداریم» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۹: «هیچ مشکلی با آهنگ فحش دار ندارم. جلوی جنس مخالف و مامانم هم گوش می‌دم» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۴: «آهنگه دیگه. چه فرقی می‌کنه توش فحش باشه یا نباشه. آسیبی نمی‌زنه، فقط در حد حرفه» (۱۸ ساله، بیکار).

استفاده مکرر از ناسزا و تابونبودن آن: برای هواداران تابوی ناسزاگویی شکسته است. کسی از ناسزاهای خواننده بی‌نصیب نمانده و استفاده مکرر در شبکه‌های اجتماعی، ناسزاگویی را عادی کرده است. مشارکت کننده ۴: «تو استوری‌هاش، لایوها و یوتیوب به دخترا و تتلیتی‌ها کلی فحش می‌داد» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۸: «۹۰ درصد آهنگ‌هاش فحشه. تو آهنگ خانم وزیری فحش می‌ده، حتی به مادرش» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۲: «قبلاً وقتی پیش دیگران گوش می‌دادم، خجالت می‌کشیدم. الان نه» (۲۵ ساله، شاغل).

تخلیه انرژی: تتلو از تجارب زیسته و شکست عشقی رنج می‌برد و با ناسزاگویی تسکین می‌یابد. مشارکت کننده ۴: «تتلو دوست‌های خوب، محله خوب، خانواده خوبی که به استعدادش توجه کنن، نداشت. ۸۰ درصد فحش‌هاش به خاطر آسیب‌هایی بوده که خورده، خودشو خالی می‌کنه» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۸: «قبلاًها از شکست عشقی ناراحت می‌شد. الان فحش می‌ده» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۶: «اگه تتونیم فحش بدیم، چه جوری آروم بشیم؟ سهم ما هم از زندگی همینه. تتلو با فحش دادن آروم می‌شه» (۳۰ ساله، شاغل).

تشدید شکاف نسلی: رب، شکاف نسلی را بیشتر می‌کند و گویش نسل جدید و قدیم، از هم فاصله می‌گیرد. مشارکت‌کننده ۲: «جوون‌ها رو با قدیمی‌ها مقایسه کنید، چقد طرز فکرها متفاوته. قدیمی‌ها نمی‌تونن با متفاوت‌بودن آدم‌ها کنار بیان. سعی در تحمیل نظراتشون دارن» (۲۰ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۹: «ما هم همون فحش‌ها رو می‌دیم، ولی اگه مامانم بشنوه...» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۲۰: «هر وقت با مامانم حرف می‌زنم، یه جور دیگه متوجه می‌شه. بعد دعوامون می‌شه» (۱۶ ساله، بیکار).

ایجاد گفتمان ناسزاگویی در ادبیات جامعه: گفتمان ناسزاگویی در بین جوانان رایج است. مشارکت‌کننده ۳: «تتلو هم به دخترها، هم به پسرها فحش می‌ده. خیلی جاها ر... به دوست‌هاش، به کسایی که لیاقتشو دارن» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۴: «کلاً همه‌مون فحش می‌دیم و می‌شنویم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۲۳: «الان همه فحش می‌دن. چیز خاصی نیست» (۲۴ ساله، بیکار).

تغییر شاخص‌های زبانی اجتماعی: شاخص‌های زبانی با آهنگ‌های ناسزا و ادبیات خواننده به سرعت ناسزاگو می‌شود؛ به طوری که هوادار پروپاقرص نیز به گردش نمی‌رسد. مشارکت‌کننده ۴: «تتلو به همه فحش می‌ده. به اطرافیان، به خودش، به خانواده‌ش. فحش‌های رکیکی که روم نمی‌شه بگم. فحش‌های نجومی که باید سرچ کنم ببینم چی می‌گه» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۴: «رپ فحش داره. تو ایران هم الان همه جا فحش می‌دن» (۱۸ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۵: «از وقتی تتلو گوش می‌دم، از فحش‌هاش هم استفاده می‌کنم» (۲۰ ساله، بیکار). **تقلیتی شدن:** از گوش دادن به آهنگ‌ها شروع و سرانجام به تقلید از ویژگی‌های شخصیتی تتلو مانند گیاه‌خواری، دوست‌دار طبیعت و حیوانات بودن، ناسزا گفتن، باور به کارما، ورزش کردن، تتوزدن و حمایت از همفکران می‌انجامد. مشارکت‌کننده ۵: «کلاً تتلو رو دوست دارم. منم گیاه‌خوارم. خوبه که به حیوونا ظلم نمی‌کنه، ورزش می‌کنه، آموزش می‌ده» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۷: «تقلیتی هستم. تتلو خیلی چیزهای خوب و دوست‌داشتنی داره مثل گیاه‌خواریش، آزارندادن به حیوونا. وقتی سوار ماشینم می‌شم، اولین چیزی که گوش می‌دم تتلوئه. موقع ناراحتی اولین کسی که تو ذهنم تتلوئه» (۳۱ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۹: «بیشترشون گیاه‌خوارن. از کسی که دوست دارن دفاع می‌کنن، به کارما اعتقاد دارن، طبیعتو دوست دارن. منم همه رو قبول دارم» (۱۹ ساله، بیکار). **اعلام رضایت شدید از تقلیتی بودن:** مشارکت‌کننده ۹: «از تقلیتی‌بودنم به شدت راضی‌ام» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۴: «تقلیتی‌ام و تتلو رو دوست دارم» (۱۸ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۲۰: «با افتخار تقلیتی‌ام» (۱۶ ساله، بیکار).

گرایش به نیهیلیسم: خشونت و فرصت‌های محدود جنسیتی در جامعه به ناامیدی، افسردگی و... در نهایت نیهیلیسم منجر می‌شود. مشارکت‌کننده ۴: «یه مدت معده و خوابم به هم ریخت، افسردگی رو حس کردم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۲: «حالم از این زندگی به هم می‌خوره، کاش به دنیا نیومده بودم» (۲۵ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۸: «خیلی وقت‌ها می‌گم خودتو از این وضعیت خلاص کن، ولی وقتی به مامان و بابام فکر می‌کنم پشیمون می‌شم» (۲۶ ساله، بیکار).

طرفداری افراطی/هیجان‌هواداران: ازدحام و رفتار هیجانی هواداران در کنسرت‌ها و عباراتی که در توصیف ویژگی‌های خواننده به کار می‌گیرند، حاکی از طرفداری افراطی و عاشقانه آنان به خواننده است. مشارکت‌کننده ۹: «خیلی دلش پاکه. اگه ناراحته، خوشحاله، با تلتیتیا مشکل داره روئه. می‌آد فحشو می‌ده و می‌ره» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۰: «چند وقت پیش یکی با دوست‌هاش رفته بود کنسرتش، پرسیدم چی شد؟ گفت: جمعیت هل می‌دادن. نشون می‌داد که فن‌هاش به شدت دیوونه‌شن» (۲۹ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۲: «تلتیتی‌ها خیلی طرفدار کنسرتش. حتی دیدم دخترهای کوچیک با مامان‌هاشون کنسرتش می‌رفتن؛ چون تنهایی نمی‌تونستن برن» (۲۵ ساله، شاغل).

عادی شدن ناسزاگویی به اطرافیان: ناسزاگویی به دختران، خانواده و سایرین از نظر هواداران عادی جلوه می‌کند. مشارکت‌کننده ۴: «فحاشی به دخترا و مادر و خواهرش خوراکشه» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۵: «با همه آدم‌های دورش این رفتارو داره، نه فقط دخترا» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۹: «این روزها فحش زیاد شده، حتی بعضی‌ها به مامان و باباشون هم فحش می‌دن» (۲۳ ساله، بیکار).

تشدید ناسزاگویی در آهنگ‌های جدید: آهنگ‌ها به واسطه شرایطی که الهام می‌گیرد، خشن و ناسزاگوتر شده است. مشارکت‌کننده ۱۰: «تتلو جریان زندگی‌ش فرق می‌کنه. یه نویسنده هم از اولین تا آخرین کتابش صد دفعه ژانرش عوض می‌شه، به واسطه شرایطیه که الهام می‌گیره. اگه خشن شده فحش می‌ده، به خاطر اینکه سبکشو عوض کرده» (۲۹ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۱: «از وقتی رفته اون ور، بهش گیر نمی‌دن، راحت هر فحشی می‌خواد می‌ده» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۹: «الان محدودیت‌های اینجا رو نداره. هر چی به دهنش میاد می‌گه» (۲۳ ساله، بیکار).

۴-۶. راهبردها

عادی بودن ناسزا در سبک رپ: در رپ، کاربرد ناسزا در مشاجرات، اعتراضات و آهنگ‌ها در همه جوامع عادی تلقی می‌شود. مشارکت‌کننده ۶: «بالاخره سبکش رپه، اعتراضه دیگه، توش فحش هم هست» (۲۷ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۹: «آدم وقتی از کسی ناراحته فحش می‌ده، حالا چون طرف مقابلش دختره به اون فحش می‌ده. اگه یه دختر هم دیس لاو بخونه، به پسر فحش می‌ده» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۰: «کلاً رپ ایران از اول فحش داشت، چیز تازه‌ای نیست» (۲۹ ساله، شاغل).

ادبیات جوانان نیم قرن اخیر: جوانان به تمایز اصطلاحات رپ با ادبیات رایج بزرگ‌ترها تأکید دارند و علاقه‌شان را به گفتمان جدید کتمان نمی‌کنند. مشارکت‌کننده ۵: «رپ به اصطلاحات ما جوون‌ها نزدیکه، مسلماً توش فحش هم هست» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۹: «حرف دوره ما رو می‌زنه. مثلاً ما دهه هشتادی، نودی‌ها با دهه هفتادی، شصتی، پنجاهی‌ها، فحش‌هامون، سطح عصبانیت‌هامون خیلی فرق داره» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۰: «کلاً مدلشه، به همه فحش می‌ده» (۲۹ ساله، شاغل).

توجیه ناسزاگویی در موسیقی خیابانی: هواداران در همه جوامع، ناسزا را اصطلاح رایج رپ و جوانان می‌دانند و به صداقت خواننده تأکید دارند. مشارکت‌کننده ۳: «خیلی بامزه‌ست، شاید فحش بده، ولی حرفایی که می‌زنه واقعاً درسته. شاید واسه ما جا نیفتاده یا تو ایران نشه انقدر راحت صحبت کرد. خیلی خوب می‌گه» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۵: «بابا موسیقی رپ یعنی خیابونی. کلاً اصطلاحات رایج به کار برده می‌شه» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۱۵: «تو دنیا، رپ فحش هم داره. این نیست که فقط رپ فارسی فحش داشته باشه» (۲۰ ساله، بیکار).

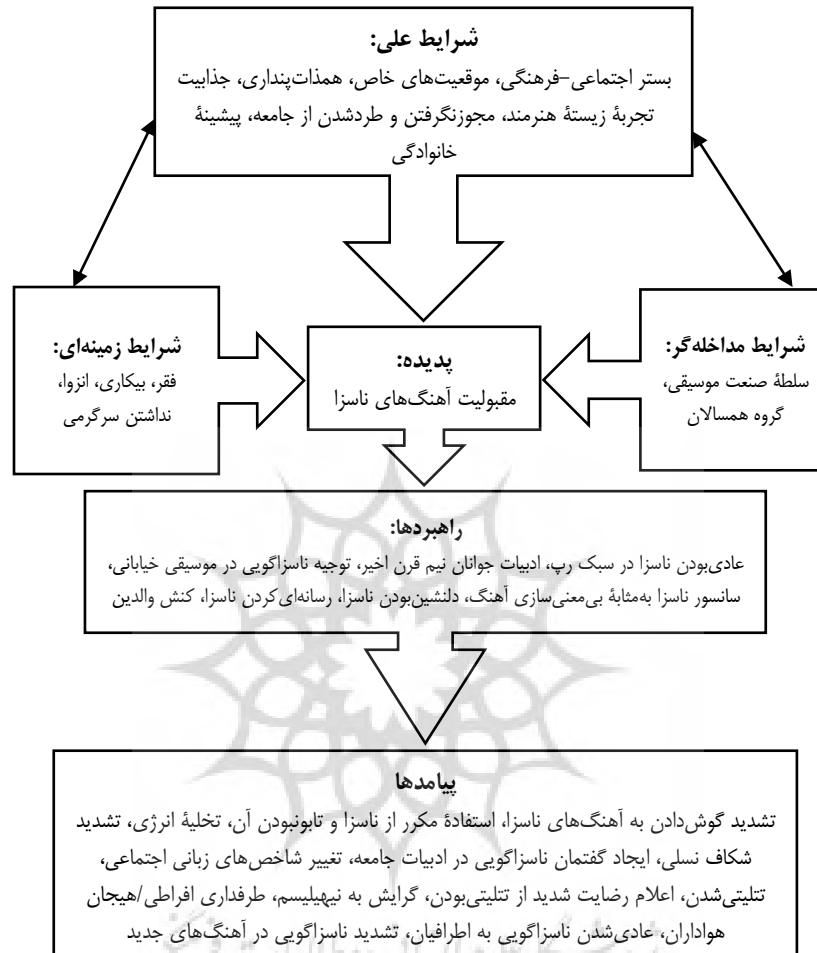
سانسور ناسزا به مثابه بی‌معنی‌سازی آهنگ: سانسور ناسزا در آهنگ‌ها معنی را مختل می‌کند و مطلب را به درستی منتقل نمی‌کند؛ بنابراین سانسور ناسزا مورد پذیرش هواداران نیست. مشارکت‌کننده ۳: «بعضی حرف‌ها رو بخوای بدون فحش بگی، اصلاً به دل نمی‌شینه» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۹: «یه سری متن‌ها وابسته به متن قبل و بعدشه. بخوای حذف کنی بی‌معنی می‌شه» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۵: «حتی تو فیلم و رمان هم که سانسور می‌کنن، مبهم می‌شه» (۲۰ ساله، بیکار).

دلنشین بودن ناسزا: هواداران، ناسزا را به خاطر علاقه به آهنگ‌ها تحمل نمی‌کنند، بلکه اساساً ناسزا را موجب دلنشین شدن آهنگ‌ها می‌دانند. مشارکت‌کننده ۳: «همیشه گفته‌م تنها کسیه که وقتی فحش می‌ده به دل‌م می‌شینه. خیلی بامزه می‌گه. سبک خودشه دیگه» (۲۴ ساله، بیکار).

مشارکت‌کننده ۴: «ببخشید ها آهنگ‌های بزیم نفت دربیاد یا مسخره‌بازی، ریتم شادی دارن. با اینکه حرف‌های بی‌ادبی توش زده می‌شه، وقتی جاش باشه، تو جمع دوستانه خیلی گوش می‌دیم. باهش می‌زنیم و می‌رقصیم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۸: «جوری با حرص فحش می‌ده که آدم دلش خنک می‌شه» (۲۴ ساله، بیکار).

رسانه‌ای کردن ناسزا: برخی ناسزا را مسئله نمی‌دانند، ولی با طرح آن در فضای مجازی مشکل دارند؛ مثلاً آن را مناسب بچه‌ها نمی‌دانند. مشارکت‌کننده ۴: «تو آهنگ فحش دادن درست نیست. مخاطب ممکنه بچه‌سن باشه. نباید فحش رکیک بده» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت‌کننده ۵: «خیلی از مسائل رو تو فضای مجازی بیان می‌کنه. درست نیست فحش‌هاش عمومی بشه. اگه با مادر، خواهرش یا هر کسی مشکل داره، جاش تو فضای مجازی نیست» (۲۴ ساله، شاغل).

کنش والدین: اغلب از گرایش فرزندانشان به آهنگ‌های ناسزاگوی تتلو ناراضی‌اند، ولی به مرور کوتاه می‌آیند. مشارکت‌کننده ۹: «مامانم هم تتلیتیه، ولی بابام کاملاً ضدشه. اول‌ها خیلی شدیدتر بود، ولی الان دیگه ول کرده. نوازش ۲ فحش بزرگی داشت، یهو همه‌مون سورپرایز شدیم. تو خونه یه دعوی حسابی راه انداخت» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۲۰: «تتلو گوش می‌دادم بابام شاکی می‌شد، ولی مامانم وقتی می‌بینه دخترخاله‌م اینا هم گوش می‌دن کاری نداره» (۱۶ ساله، بیکار).

شکل ۱. مدل پارادایمی پژوهش

منبع: یافته‌های تحقیق

۵. بحث

پژوهش‌های موجود در مورد ناسزاگویی به روش کمی و بسیار محدود بوده‌اند. تعداد اندکی به موسیقی تتلو پرداخته‌اند که عمدتاً تحلیل مضمون بوده و اشاره‌ای هم به ناسزاگویی نداشته‌اند، اما این تحقیق به‌طور خاص به ناسزاگویی آهنگ‌ها از دیدگاه هواداران پرداخته است. داده‌ها نتیجه مصاحبه حضوری با دختران تقلیتی است. از تمایز روشی این پژوهش می‌توان به مشاهده مستمر و تماس طولانی با دختران هوادار و کشف مقولات جدید اشاره کرد. مقایسه نتایج با یافته‌های پژوهش‌های گذشته

حاکمی از همخوانی‌هایی در زمینه‌های بستر اجتماعی-فرهنگی و ساختاری است با یافته‌های کوبرین (۲۰۰۵)، گوئرا و همکاران (۲۰۲۰)، صنعت موسیقی و رسانه با یافته‌های خان (۲۰۲۲)، مونیک (۲۰۱۸)، ویتزر و کوبرین (۲۰۰۹)، موقعیت‌های خاص و استفاده مکرر از ناسزا و تابونبودن آن با یافته‌های زوالوس (۲۰۱۸)، همچنین نیپیلیسم با یافته‌های کوبرین (۲۰۰۵)، بیچرانلو و محمدی (۱۴۰۰)، عزیزی و عزیزی (۱۴۰۰)، سانسور ناسزا به‌مثابه بی‌معنی‌سازی آهنگ با یافته‌های کرتن (۲۰۲۲).

۶. نتیجه‌گیری

از تحلیل رابطه مقبولیت آهنگ‌های ناسزا با مقوله‌ها نتیجه می‌گیریم که خواننده خود را قربانی بستر اجتماعی-فرهنگی جامعه می‌داند و با وجود تلاش‌های بسیار نتوانسته در کشورش مجوز بگیرد و به رسمیت شناخته شود. تتلو در این دوره به مصرف مواد مخدر روی می‌آورد و مجبور به مهاجرت می‌شود. پیشینه خانوادگی مناسبی هم نداشته است، در نبود پدر، تأمین معیشت خانواده به عهده مادرش بوده که از آلودگی‌های محیط شغلی در امان نبوده است و...؛ بنابراین در اشعارش به شرایط جامعه و تولدش در خانواده‌ای با طبقه پایین، معترض است و خشم خود را با ناسزاگویی بروز می‌دهد. شنوندگان موسیقی او جوانانی هستند که به دلیل افزایش تورم و کاهش قدرت خرید، فقر و بیکاری، و فقدان سرگرمی منزوی شده‌اند یا در صورت اشتغال، با مشاهده تبعیض‌ها و نابرابری‌ها خشمگین می‌شوند و با شنیدن آهنگ‌های ناسزاگو تسکین می‌یابند. گاهی رپ، موسیقی گروه‌های به حاشیه رانده شده از مردم به‌شمار می‌رود. طردشدگی وجه مشترک خواننده و هواداران است. مخاطبان با تجربه زیسته خواننده، همذات‌پنداری و ناسزاگویی را در رپ یا شکست عشقی می‌پذیرند و با مقایسه او با رپر خارجی و صداقت کلام تتلو، ناسزا را توجیه می‌کنند و با انتقاد از سانسور ناسزا، به دلنشین بودن آهنگ‌های ناسزاگو اذعان دارند. برخی دختران، با اینکه به رسانه‌ای کردن ناسزا در فضای مجازی انتقاد می‌کنند، اما والدینشان را نیز در شنیدن آهنگ‌های ناسزاگو و رفتن به کنسرت خواننده، با خود همراه کرده‌اند. مشارکت‌کننده ۹: «مامانم هم تتلو دوست داره و موقعی که می‌خواد بخوابه می‌ره تو یوتیوب آهنگ تتلو پلی می‌کنه و می‌خوابه. مامانم هم تتلیتیه» (۱۹ ساله، بیکار). درنهایت با استفاده مکرر و تشدید ناسزاگویی در آهنگ‌های جدید، ناسزا دیگر تابو نیست، بلکه خاصیت تسکین‌بخشی می‌یابد. از نظر پروایی (۱۴۰۲) موسیقی، شرایط گذار از تجربه‌های دشوار زندگی را فراهم می‌کند و ابزاری برای سازگاری و تاب‌آوری اجتماعی است. ایجاد گفتمان ناسزاگویی، شاخص‌های زبانی اجتماعی را تغییر می‌دهد و ناسزاگویی به اطرافیان و خانواده را عادی

می‌کند و به شکاف نسلی دامن می‌زند. تثلیتی بودن افتخار و شرکت در کنسرت خواننده آرزو می‌شود. صنعت موسیقی برای کسب سود بیشتر، عامدانه ناسزاگویی را تشویق و مقبولیت آهنگ‌های ناسزاگو را تشدید می‌کند. چنین آهنگ‌هایی در بین گروه همسالان همه‌گیر می‌شود. در نتیجه گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا افزایش می‌یابد. در واقع ناسزا برای هواداران، حکم مسکن را دارد. مشارکت‌کننده ۸: «جوری با حرص فحش می‌ده آدم دلش خنک می‌شه» (۲۴ ساله، بیکار). با تداوم مصرف مسکن تأثیرش کاهش یافته و ناامیدی، افسردگی و نیهیلیسم پدیدار می‌شود. از نظر کوبرین (۲۰۰۵)، نیهیلیسم نتیجه زندگی در محیطی پر از خشونت و فرصت‌های محدود است. جوانانی که در جوامع آسیب‌دیده بزرگ می‌شوند، به محدودیت‌های خود مانند کمبود فرصت‌های آموزشی و شغلی آگاه می‌شوند و با مشاهده تلاش خانواده و دوستانشان برای ساختن زندگی، به وضوح ناتوانی در شکل‌دهی به بهزیستی روان‌شناسی اجتماعی را درک می‌کنند. این پدیده به خشم، محرومیت و ناامیدی منجر می‌شود. در حقیقت به باور آنان، پاسخی به مطالبات خواننده و هواداران داده نشده و مورد تبعیض و ظلم واقع شده‌اند. آنان مانند افراد درمانده و ضعیف، در برابر تبعیض‌ها فاقد قدرت عمل هستند و با ناسزاگویی ابراز نارضایتی می‌کنند. موسیقی رپ که حدود پنجاه سال در جوامع غربی سابقه دارد، بین جوانان ایرانی در بیست سال اخیر گسترش یافته و بیشتر هواداران را افراد زیر سی سال تشکیل می‌دهند. شرایط دختران امروز به‌مثابه مادران فردا که در معرض پیامدهای این پدیده فرهنگی قرار دارند، مهم و قابل‌تأمل است و امید است مورد توجه و حساسیت سیاست‌گذاران فرهنگی قرار گیرد.

۷. تعارض منافع

این مقاله برگرفته از پایان‌نامه دکتری است و در آن هیچ‌گونه تعارض منافی وجود ندارد.

References

- Anderson, C. A., Berkowitz, L., Donnerstein, E., Huesmann, L. R., Johnson, J. D., Linz, D., Malamuth, N. M., & Wartella, E. (2003). The influence of media violence on youth. *Psychological Science in the Public Interest*, 3(4), 81-110.
- Azizi, F. & Azizi, H. (2022). Recording and analyzing the role of Iranian pop and rap stars in identifying and socializing Iranian teenage fans on the Instagram social network (case study: Amir Hossein Tataloo and Seyed

- Hossein Mousavi (nicknamed Tohi). *Quarterly of Strategic Studies of Culture*, 1(3), 101-126. (In Persian)
- Bicharanlou, A., & Mohammadi, S. (2021). From star to celebrity; the role of social media on the transformation of fame and fanning of Tataloo. *Sociological Journal of Art and Literature*, 13(1), 179-205. (In Persian)
- Byrne, L., Connell, C. O., & Sullivan, S. O. (2020). Rap and political participation: using rap as a creative method in research with children and young people. *Young*, 28(1), 50-68.
- Daneshfar, F. (2018). Rude microphones. Retrieved from: <https://40cheragh.org> (In Persian)
- Enayat, H., Ghafarinasab, E., Movahed, M., & Peiro, F. (2012). *Content analysis of attitudes to woman in rap music Persian*. MS Faculty of Economics, Management and Social Sciences, Shiraz University, Shiraz. (In Persian)
- Guerra, P., Pampols, C. F., Blackman, S., & Ostegard, J. (2020). Introduction: songs that sing the crisis: music, words, youth narratives and identities in late modernity. *Young Journal*, 28(1), 5-13.
- Hamilton, M. A. (2012). Verbal aggression: understanding the psychological antecedents and social consequences. *Language and Social Psychology*, 31(1), 5-12.
- Herd, D. (2009). Changing images of violence in rap music lyrics: 1979-1997. *Journal of Public Health Policy*, 30(4), 395-406.
- Kanani, M. A., Rahmati, M. M., & Safari, S. P., (2015). *Gender identity and rap music: content analysis of femininity and masculinity in Persian rap songs*. M.S, Faculty of Literature and Humanities, Gilan University, Gilan. (In Persian)
- Karimi, F. (2011). A Survey on kinds of verbal violence and its origination factors, from students and teachers' point of view. *Criminal Law Research*, 2(2), 85-102. (In Persian)
- Khademi, H. (2009). Examination of the social phenomenon of Farsi rap music and its popularity in Iran with an emphasis on youth and children aged 12 to 29 in the city of Tehran. *Cultural Studies and Communication*, 5(16), 25-56. (In Persian)
- Khademian, T., & Soleimani, F. M. (2016). Curse songs in popular music of Iran (2001-present). *Sociological Review*, 23(1), 192-165. (In Persian)

- Khan, U. (2022). A guilty pleasure: the legal, social scientific and feminist verdict against rap. *Theoretical Criminology*, 2(26), 245-263.
- Kowsari, M., & Mowlaei, M. M. (2013). Masculinity narratives in rap music and challenges of hegemonic masculinity. *Iranian Journal of Sociology*, 13(4), 151-177. (In Persian)
- Kreten, P. (2022). Profanity in music: should it be censored? *Chicago: sxu student media press*. <https://sxustudentmedia.com/profanity-in-music-should-it-be-censored/>
- Kubrin, C. E. (2005). I see death around the corner: nihilism in rap music. *Sociological Perspectives*, 48, 433-459. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2028167
- Mackert, J., & Hartman, E. (2020). Violence. Retrieved from: <https://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780199756384/obo-9780199756384-0137.xml>
- Mirzaei, E., Mohamadi, F., & Feizolahi, A. (2020). Sociological study on the extent of violence against women in the family and its effective factors (Case study: Kermanshah city). *Quarterly Journal of Woman and Society*, 11(43), 279-322. (In Persian)
- Moloney, M. J., & Sylva, H. M. (2020). And i swear"" -profanity in pop music lyrics on the American billboard charts 2009-2018 and the effect on youtube popularity. *Journal of Scientific & Technology Research*, 9(2).
- Parvaei, Sh. (2023). [Women and music consumption; a qualitative research about women's musical taste](#). *Journal of Woman in Culture and Arts*, 15(1), 1-27. (In Persian)
- Rachel, D. (2010). Rap music lyrics and the construction of violent identities. *Durham: University of New Hamshire*, 2(1), 1-11.
- Ragheb, A., & Ighani, H. (2022). Independent popular music and dominant culture; the social subject in the themes of Amir Hossein Maghsoudloo's (Tataloo) works in 2020s. *Sociological Journal of Art and Literature*, 13(2), 294-269. (In Persian)
- Ravadrad, A., & Faeghi, S. (2016). Representation of social problems in Iranian social rap music case study: Song texts by Yas. *Culture - Communication Studies*, 16(31), 39-62. (In Persian)

- Richardson, J., & Scott, K. (2002). Rap music and its violent progeny: America's culture of violence in context. *Journal of Negro Education*, 71(3), 175-192.
- Sadeghi, F. S., & Nikdel, N. (2015). Qualitative study of agents perception on social humiliation. *Journal of Applied Sociology*, 26(2), 41-58. (In Persian)
- Samim, R., & Kia, H. (2017). Analysis of the formation of audience in farsi rap (rap-e-Farsi). *Cultural Studies and Communication*, 12(45), 129-148. (In Persian)
- Stoia, N., Adams, K., & Drakulich, K. (2017). Rap lyrics as evidence: what can music theory tell us?, *Race and Justice*, 8(4).
- Weitzer, R., & Kubrin, C. E. (2009). Misogyny in rap music: a content analysis of prevalence and meanings. *Men and Masculinities*, 12(1), 3-147.
- Zamiri, B. M., Ofoghi, N., & Alikhah, F. (2018). Sociological analysis of depravity in speech as an anti-culture "research in the city of Rasht". *Sociological Cultural Studies*, 8(4), 53-80. (In Persian)
- Zevallos, Z. (2018). Sociology of swearing, why is swearing on TV more offensive than graphic depictions of violence?, 16 september. <https://Othersociologist.com/2018/09/16/sociology-of-swearing>